

4-Voudige MAP Competitie bij Rinus Biemans

-door Femke Lagaaij-

Midden in het coronaseizoen, dat voor veel voorjagers tot een verloren jaar dreigde uit te groeien, verscheen een bericht op Facebook dat hondenschool Rinus Biemans een MAP competitie zou organiseren voor staande honden en retrievers. Drie zaterdagen achter elkaar in oktober, één week rust en dan de finale op 31 oktober.

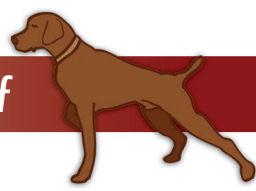
Charlie (rechts) van Femke Lagaaij en Ferd Dankert met George (links)

Vier wedstrijden in competitieverband... wat een heerlijke kans om toch nog ergens naar toe te werken. Ik schreef me in. Half juli volgde het bericht dat de competitie helemaal vol zat. In de agenda's van de gelukkigen die mee konden doen werden 3, 10, 17 en 31 oktober geblokt en daarna werd het duimen dat corona niet alsnog roet in het eten zou gooien...

Opzet

De opzet van de competitie was als volgt: elke combinatie zou meedoen aan 3 wedstrijden, hetzij op A, hetzij op B niveau; een finaleplek was gega-randeerd voor alle deelnemers. Voor de finale telden de beste 2 resultaten van de voorgaande 3 wedstrijden plus natuurlijk de resultaten van de finale zelf. Oftewel: een offday in de eerste drie

wedstrijden mocht geschrapt worden. En zo'n soort dag kennen we allemaal, dat hadden Rinus en zijn team goed gezien. Rinus waarschuwde ons op de eerste competitiedag dat de proeven elke volgende wedstrijd zwaarder zouden worden, we maakten onze borst vast nat. Of was dat de regen, die die eerste dag met bakken uit de hemel kwam vallen?

Formule

Tot onze grote opluchting kon de competitie daadwerkelijk van start gaan op die eerste zaterdag van oktober, tevens de eerste van de vier wedstrijddagen. Rinus verwelkomde ons bij zijn hondenschool waar we in groepen van elk vijf deelnemers werden opgedeeld, de groepen zouden gedurende de competitie niet veranderen. Dat bleek een heel leuke formule, want zo kregen we de kans om elkaar beter te leren kennen en werd bevorderd dat we echt met elkaar meeleeften. Bovendien hadden ook de keurmeesters en de meeste helpers voor de hele competitie ingetekend, waardoor het groepsgevoel ook aan die kant nog eens werd versterkt. Al met al mooie ingrediënten voor een geweldige, sportieve sfeer.

Rinus legde uit dat alle deelnemers van de A en alle deelnemers van de B na de eerste vijf proeven bij elkaar zouden komen, om de laatste proef, waar het onderscheid zou worden gemaakt, gezamenlijk te kunnen afleggen. En als het meezat kon je op deze manier elkaar ook aan het werk zien op deze proef.

Natuurlijk werd ons bij herhaling op het hart gedrukt ons heel goed aan de corona maatregelen te houden. Het spreekt vanzelf dat we dat deden, we waren immers niet van plan onze eigen glazen in te gooien.

Veld

Het veld waar een en ander zich afspeelde bestaat uit weiland, bos, akkers, houtwallen, maispercelen, gedeeltelijk doorkruist door greppels en verfraaid met enkele hoge zandbergen met kruidige opslag. En er is een heel verraderlijk watertje, zoals we nog zouden ontdekken.

Rinus en zijn team hadden bijzonder veel werk in de voorbereiding gestopt, waarbij ze het hele circuit van vier wedstrijden moesten overzien, de opbouw in de gaten moesten houden en steeds voor voldoende variatie in de proeven wilden zorgen. Ik volsta hier met het beschrijven van de laatste proef die we elke wedstrijddag moesten afleggen, proef 6, maar verzeker u dat het de organisatie gelukt was om ook voor het overige zeer uitdagende opdrachten te bedenken waarbij alle aspecten van het jachthondenwerk konden worden getoetst.

Rinus Biemans en keurmeester Ad Voesenek

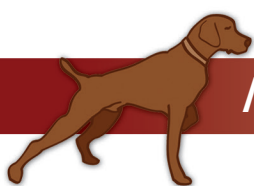
3 oktober

Aan het eind van een regenachtige eerste dag, verzamelden de A honden en hun voorjagers zich op een weiland in een hoek van het terrein. Je stond voor een perceel mais. Ik schat dat het perceel zo'n 200 meter lang en 15 meter breed was. Helemaal aan het eind van het perceel werd door een aantal jagers een drijfjacht gehouden. Ze kregen de kans op een eend, er viel een schot en de jagers trokken zich terug, met achterlating van de eend, die bleek te zijn gaan lopen waarvoor ze de inzet

V.l.n.r. Spike (Jaap Dansen), Akili (Femke Jansen) en Brad (Victorine Schokker)

Meervoudige Apporteur Proef

van een hond vroegen. Ondertussen was er vooraan in de mais ook een schot gelost en moest een op dat schot gemarkeerde duif binnenkomen. Maar natuurlijk niet nadat eerst de sleep was uitgewerkt. Lang niet alle honden waren van plan om het schot vooraan in de mais los te laten en eerst helemaal achteraan in de mais een sleep uit te werken. Het vereist nogal wat stuurmanskunst van de voorjagers om de hond zo'n eind naar achteren te krijgen. De toeschouwende deelnemers konden mooi zien hoe goed het hun collega voorjagers verging bij deze proef.

10 oktober

De weg naar Dongen voelde al een beetje bekend deze ochtend. De zon kwam onderweg in zachtrode tinten op, het belooft een mooie dag te worden. En dat werd het ook. Onze proef 6 deze dag werd door een testdog ingeluid. Rinus had daartoe zijn jonge hond meegenomen en liet ons zien dat de proef echt te doen was. Zo'n testdog is een formule die wat mij betreft op alle grote wedstrijden ingezet mag worden zodat alle deelnemers zo veel mogelijk dezelfde kansen krijgen.

Bij deze opdracht stond discipline voorop. Je bevindt je met je hond aan de kop van een smal (meter of 8 breed) water. Rechts in de mais wordt een eend geschoten. Maar eerst moet je hond in de lengte het water overzwemen om dan aan de overkant (meter of 25) een sleepspoor op te pakken en uit te werken. Hier gingen veel honden en voorjagers letterlijk nat. Zo'n smal water, een aantrekkelijke verleiding aan de rechterkant. Het vergde veel fluiten, dirigeren en zweetdruppels.

17 oktober, mijn verjaardag

Het werd spannend: er waren door de overheid ondertussen weer nieuwe maatregelen aangekondigd, zou de wedstrijd wel doorgaan? We hielden onze mail angstvallig in de gaten... Op donderdag kwam het verlossende be-

Uitleg van de proef

richt: met een aantal extra maatregelen, mochten we van start gaan. Alle deelnemers waren natuurlijk ongelooflijk blij dat we weer lekker aan de slag konden. We genoten van vijf zonovergoten moeilijke proeven en togen daarna met z'n allen naar proef 6.

Deze laatste proef werd afgelegd op een kale akker die aan de ene kant begrensd werd door een hek en aan de andere kant door een bosrand waarin we eerder op de dag een lastige verloren zoek voor onze kiezen hadden gekregen. De hond moest over zo'n 270 meter naar het eind van de akker worden gedirigeerd om daar een kraai op te pakken, op de terugweg viel een schot en kon de hond een stuk wild zien vallen dat voor de voorjager niet zichtbaar was.

Met name het eerste apport kostte de nodige hoofdbrekens: er waren onderweg een paar verleidingen, zoals een groepje bomen midden op de akker, de bosrand waar nog lekker veel geur hing van de eerdere proef, een hoek met aantrekkelijke begroeiing. En dan: de afstand. Niet elke hond kon die aan. Hoe dan ook, een prachtige proef die ook goed te volgen was voor de deelnemers die al klaar waren.

Charlie bleek de hele dag te hebben gespaard voor een mooi verjaardagscadeau: we werden eerste in de A en bleken ook zowel in het overall, als in het finale klassement (met aftrek van de minst goede wedstrijd) op de eerste plaats te zijn beland.

En dat nu, is een cliffhanger geworden.... Corona gooide roet in het finale-eten: de wedstrijd van 31 oktober moest helaas toch worden afgelast. Maar Rinus heeft ons verzekerd dat van uitstel geen afstel komt.

De top 5 in de A:

1. Femke Lagaaij met Charlie (Handsome Hauke the Second off April)
2. Willem Veilbrief met Flair van 't Kieftendorp
3. Victorine Schokker met Hollands Brad of Upperclaws
4. Femke Jansen met Akili
5. Jaap Dansen met Spike (Arwin van de Everse Akkers)

De top 5 in de B:

1. Willeke van Eerden met Til Quwinn of Hopeful Image
2. John de Leede met Emma v. Foreburgh
3. Kees Boezer met Sarah
4. Lieke Wijgers met Hero (Gero vom Vinxtbachtal)
5. Henny M. Schoor met Candlewoods Lean Mac Okie-Buzz

Het belooft een spannende finale te worden, want de onderlinge verschillen zijn miniem. Hopelijk is er tegen de tijd dat we weer met meer mensen bijeen mogen komen ook publiek toegestaan en kunt u in groten getale komen kijken wat Rinus voor ons bedacht heeft. Wordt dus vervolgd.

Foto's: o.m. Femke Lagaaij en Robert Jan Asselbergs